

Societat

La nena de Bolívia, en mans de la DGAIA

El jutjat que investiga el cas cita a declarar els pares de la menor en qualitat d'imputats

VOLVIURE AMB
#CATALUNYADIGNITAT

Núria Carrera Degana del Col·legi de Treball Social de Catalunya

43 anys al costat de la gent

Té 66 anys, però conserva la mateixa passió i capacitat de lideratge de la jove de 23 anys que va començar a fer treball social a Badia del Vallès. Núria Carrera, degana del Col·legi de Treball Social de Catalunya, continua creient en la força dels moviments socials. Són la clau, segons opina, per liderar la lluita que acabarà evitant el perillós desmantellament de l'estructura pública dels serveis socials. ■ JUDIT TORRES

“Sense una mirada social no serem un país diferent”

DIFICULTATS • “Els treballadors socials es troben casos molt dramàtics, hi ha molta desesperació” **FORÇA** • “Ara com ara els moviments socials impliquen moltíssima gent, hi ha moltes persones que volen construir un món millor” **LLUM** • “El ple del Parlament sobre la pobresa ens ha ajudat a fer veure l'evidència del problema”

Virtudes Pérez
BARCELONA

Va començar a fer treball social a Badia del Vallès quan tenia 23 anys i no se n'ha desvinculat mai. Ha exercit càrrecs de responsabilitat a Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat, i també a

Creu Roja. Com a presidenta del Col·legi de Treball Social de Catalunya, aprofita la data d'avui, Dia Mundial del Treball Social, per alertar que la crisi està posant en risc el sistema social públic.

El degà de la Facultat d'Educació i Treball Social de la Pere Tarrés, Paco López, diu que “cal mi-

rar amb els ulls dels pobres” i es pregunta si els polítics que la setmana passada van debatre el tema de la pobresa al Parlament saben fer-ho.

Jo crec que aquest ple ha donat la possibilitat que aparegui aquesta mirada. Vull ressaltar el paper de la Plataforma Zero. Aquesta vegada ens ha ajudat a veure l'evidència,

i per tant la mirada dels pobres ja hi és. El conjunt de la població ha volgut plantejar el tema i la gent avui ja sap que la pobresa al país existeix.

Però els resultats del debat van ser escassos.

Els resultats són pobres, però obren una petita escletxa. Buscàvem un gir, una mirada diferent i això

no s'ha produït. Però els acords en pobresa energètica, beques menjador i el PIRMI són punts de llum. Vetllarem perquè es compleixin.

Les entitats es van haver de conformar a seguir els discursos des de la tribuna de convidats. S'han sentit menystingudes?

Sí, perquè volíem interve-

nir-hi. Era el nostre desig. Llamentem que al final es decidís fer el debat sense la presència de les organitzacions que treballen dia a dia amb aquesta problemàtica.

La crisi ha fet més necessària la feina dels treballadors socials, però alhora més difícil...

Molt més difícil. Han cai-

L'APUNT

Elogi de l'invisible

Jordi Panyella

Quan fan bé la seva feina, ningú no se n'adona, ningú hi pensa, rarament reben felicitacions, fan allò que tothom espera que facin, però, quan alguna cosa va malament, tothom les assenyala –les perquè majoritàriament són dones–. Les treballadores socials són el nex amb el món per a moltes persones, cada cop més nombroses, a qui el món ha deixat en fora de joc. Són

també els ulls sempre atents per detectar aquells que estan en una situació de risc. De la seva gestió i competència depèn que una persona pugui tenir accés a una ajuda de la dependència o a una pensió no contributiva, per posar un cas, o que un menor sigui rescatat de l'oblit i la marginació. No són invisibles, són necessàries, i avui toca aplaudir-les, reivindicar-les.

gut de forma brutal les prestacions i els drets que teníem, i la demanda de serveis ha augmentat més d'un 70%. Els treballadors es troben situacions dramàtiques, casos veritablement desesperats. I és clar, hi ha molt pessimisme, molta desolació, i també molta indignació.

Hi ha qui diu que la situació actual ha dignificat la professió.

Tenim més visibilitat, més presència, però tant de bo no haguéssim de ser tan visibles i poguéssim fer la nostra feina.

Com afectarà la reforma de l'administració local?

Si s'apliqués la llei a Catalunya, un 40% dels serveis socials municipals des-

dels serveis públics amb la del tercer sector?

El tercer sector supleix les deficiències del sector públic i també el complementa. Això té sentit si hi ha un sector públic fort; si no, tornarem a la beneficència a curt termini per molt bé que les organitzacions facin la seva feina, que la fan.

Què sent després de lluitar tants anys per uns serveis socials de qualitat i veure ara com cada cop perden terreny?

Quan vaig deixar l'Ajuntament de Barcelona, vaig passar un mal moment. I, gràcies a la fortalesa dels moviments socials, m'he animat a continuar fent política des del Col·legi de Treball Social. Crec que

El tercer sector ha de suplir els déficits del sector públic i també ha de ser-ne un complement

apareixerien i el 80% dels serveis a domicili quedarien alterats. Per això veiem amb bons ulls la llei catalana i que s'hagi impugnat la reforma al Constitucional. Ara bé, aquesta llei, la catalana, sense recursos econòmics, també tindria efectes perversos.

La presidenta del Consell General de Treball Social, Ana I. Lima, ha acusat el govern d'estar destruint els serveis socials i ha alertat de les conseqüències nefastes de debilitar l'estructura pública bàsica dels serveis socials i fomentar la caritat a través de la feina que fan les entitats del tercer sector. Com es conjuga la tasca

Els resultats del debat sobre la pobresa són pobres, però obren una petita esclatxa

en aquests moments els moviments socials són molt contundents, més que en altres etapes. Són més transversals, impliquen molta gent i, alhora, tenen un arrelament local que els permetrà créixer. Hi ha molta gent que vol fer un món millor.

Té esperança?

Hem d'estar esperançats per projectes de canvi perquè la gent està començant a voler ser protagonista de la seva vida. La democràcia de delegació s'està transformant en democràcia directa. També tinc esperança per una Catalunya nova, però cal tenir clar que sense una mirada social no serem un país diferent. ■

Alerta per l'increment de llars sense ingressos

■ A Catalunya, el 2013, més de 190.000 persones vivien en cases on no entraven diners ■ La pobresa extrema creix un 60% respecte del 2008

Redacció
BARCELONA

Un informe ha revelat que 195.163 persones vivien en llars sense ingressos a Catalunya el 2013, una quantitat que suposa un augment del 60% respecte de les dades del 2008. Així ho indica l'estudi *Pobresa, llars i activitat laboral*, presentat una setmana després del ple sobre la pobresa celebrat al Parlament i realitzat per Comissions Obreres (CCOO), que atribueix aquest increment a la crisi i a la "falta de polítiques actives d'ocupació".

El sindicat ha demanat als partits polítics que "siguin responsables" i "que facin un esforç" a l'hora de tirar endavant la iniciativa legislativa popular (ILP) de la renda garantida de ciutadania.

Segons s'expressa en l'informe, la renda anual neta per llar s'ha reduït un 7,3% des del 2008 (27.818 euros) fins al 2012

Protesta a la plaça de Sant Jaume de l'Assemblea d'Aturats de Barcelona ■ QUIM PUIG / ARXIU

(25.787).

Al marge d'aquesta situació extrema de les cases en què no entren diners, el sindicat també ha denunciat les dificultats econòmiques de les llars amb ingressos. I és que en l'informe també s'adverteix que tenir feina avui dia ja no significa de cap manera que s'estigui al marge del risc de pobresa. ■

Crítiques pel deute al tercer sector

La Generalitat de Catalunya acumula un deute de prop de 1.400.000 euros amb un total de trenta-vuit entitats del tercer sector ambiental de Catalunya, segons un estudi realitzat pel mateix organisme. El deute més alt correspon al Departament de Territori i Sostenibilitat, que arriba

als 985.000 euros, xifra que suposa més del 70% del total. En un comunicat, les entitats denuncien que aquests imports pendents de pagament han obligat les entitats a generar deute per fer front a la situació, un escenari que l'organisme considera "inacceptable". ■

Munté exigeix més finançament per a la llei de dependència

Redacció
BARCELONA

La consellera de Benestar Social i Família, Neus Munté, va demanar ahir una millora en el finançament de la llei de dependència, així com una millor adaptació d'aquesta a les necessitats particulars

de cada persona. Això ho va reclamar Munté en un acte en què la consellera va lliurar el certificat de formació a un total de 1.349 alumnes que van participar, l'any passat, en els cursos de cuidadors professionals de persones en situació de dependència organitzats pel Depar-

tament de Benestar Social i Família en col·laboració amb la Creu Roja i la fundació Pere Tarrés. En aquesta edició es van dur a terme una seixantena de cursos de formació presencial i 21 accions formatives semipresencials. Per primera vegada en el marc dels cursos formatius, Benestar Social va posar en marxa un projecte pilot de formació a domicili de persones cuidadores no professionals de zones rurals, en què hi van participar 82 participants.

Munté va aprofitar l'acte de lliurament per re-

marcar que l'evolució i les discapacitats de les persones són molt diferents les unes de les altres i va demanar en conseqüència, una resposta a "totes i cada una de les de les problemàtiques que presenta aquest col·lectiu".

Així mateix, la consellera va voler subratllar que els aspectes socials i sanitaris "han d'anar junts", va remarcar la importància de la tasca realitzada pels cuidadors no professionals i va confirmar la continuïtat de la col·laboració de cara a l'any vinent. ■